

[Bollmann]

garetafgifterne – er henvist til sundhedspolitiske målsætninger. Jeg tror også, at hr. Ivar Nørsgaard var inde på det samme tema.

Derfor er det vel muligt, at der i de kommende år sker en ændring af afgiftspolitikken i de øvrige EF-lande i retning af det niveau, vi har, og så er det klart, at problemerne vil blive væsentlig mindre. Derfor vil jeg ikke på forhånd kalde hele projektet for totalt umuligt.

Men stadig væk kan man spørge, hvor højt man skal prioritere netop dette i forhold til så mange andre handelshindringer, vi kender. Vi har allerede i dag behandlet andre ting af mere teknisk karakter, og her tror jeg, at både behovet og muligheden for tilnærmelse er betydelig større.

Jeg vil ikke gå ind i en nærmere vurdering af de enkelte forslag, men jeg vil måske nok lige kommentere forslaget om momssystemet. Jeg kunne godt tænke mig, at skatteministeren ville komme med en speciel kommentar til de tanker, der er i EF-redegørelse nr. 6. Så vidt jeg kan se, er der tale om systemændringer i forbindelse med eksport og import, og det vil sige, at forslaget i sig selv vel ikke giver nogen provenuvirkninger. Jeg er da helt klar over, at man ikke har de endelige forslag om udligningsordningen – clearingordningen – men jeg vil gerne høre ministerens kommentar, fordi det måske var værd at betragte netop det forslag mere positivt og måske også isoleret fra de øvrige forslag.

Jeg vil slutte med at sige, at synspunktet om, at man bør undgå en yderligere udvikling i forskellen mellem afgiftsniveauerne i de forskellige lande, har vi principielt meget stor sympati for. Jeg vil dog godt gentage, at vi har meget, meget svært ved at se, at de forslag, som foreligger, i deres nuværende udformning kan være gennemført i 1992.

Pia Kjærsgaard (FP):

En meget vigtig ting i Fremskridtspartiets politik er afvikling af indkomstskatten. På de indirekte skatters område vil vi især bekæmpe skatten på boligopvarmning og de overdrevent høje bilskatter. Endvidere vil vi målrette punktafgiftsreduktioner efter, hvor hver reduktion giver de bedste virkninger i den dansk-tyske grænsehandel. At gennemføre disse tiltag vil kræve store offentlige besparelser, og Fremskridtspartiet står naturligvis parat med de

nødvendige spareforslag, efterhånden som vi kan få de anførte skattenedsættelser gennemført. Men vi vil ikke gå med til at nedskære den offentlige sektor meget mere end til halv størrelse af den nuværende.

En gennemførelse af de EF-direktiver, vi behandler her i dag, vil indebære forbrugsafgiftsreduktioner, der, hvis de lægges oven i de af Fremskridtspartiet planlagte skattereduktioner, vil føre til en offentlig sektor, som ikke kan løse de opgaver, der efter Fremskridtspartiets opfattelse bør løses i offentligt regi. Fremskridtspartiet foretrækker sit eget skattereduktionsprogram frem for EF's. Vi mener, at vores politik løser Danmarks problemer, men det mener vi ikke sker ved godtagelse af de direktivforslag, vi i dag har til behandling. Fremskridtspartiet vil derfor i det videre arbejde med disse sager i overvejende grad være at finde på den side, hvor man søger at hindre direktivforslagenes gennemførelse. Disse betragtninger gælder i ganske særlig grad forslagene, der indeholdes i EF-redegørelserne nr. 7, 8 og 9. Omvendt er det af de syv forslag, vi har størst sympati for, nr. 10 om nedsættelse af afgiften på bl.a. fyringsolie og benzin. Vi kan da også tilslutte os det meste af forslag nr. 4, selv om vi stort set nok vil foretrække, at det er på rent dansk plan, man skal hindre forhøjelser af moms og diverse punktafgifter, og ikke som følge af, at Folketinget bliver EF-umyndiggjort.

EF-redegørelse nr. 5 omhandler differentieret moms, som altid i løbet af sommermånederne kommer op som et eller andet forslag fra et eller andet parti. Det lyder så pænt, når man ikke tænker sig særlig meget om, men i realitetens verden mener vi ikke at det har hjemme.

Tilbage er EF-redegørelse nr. 6 om, at der inden for EF skal ske en kraftig omlægning af det hidtidige eksportmomssystem. Umiddelbart finder Fremskridtspartiet tankerne sunde og rigtige, men regeringen har nu i snart fire måneder, lige fra den dag folketingsvalget blev udskrevet, rumlet med, at den netop på det område har nøglen til en løsning, som vil gavne dansk betalingsbalance uhyre meget. Vi vil derfor en tid endnu undlade at begive os ud i en debat om EF-redegørelse nr. 6. Holdningen hertil må som holdningen til alle politiske spørgsmål afpasses, så man står for et sammenhængende helhedssynspunkt. Umiddelbart ser det ud til, at det foreslåede EF-direktiv ikke vil